

**ЗБОРНИК ПРЕСУДА
ПРЕКРШАЈНИХ СУДОВА**

Број 6

Београд, август 2012.

Издавач:

Удружење судија прекршајних судова Републике Србије,
Хаџи Проданова 11,
Београд

Уредник:

За Удружење судија прекршајних судова РС Мирослав Јањетовић,
судија Вишег прекршајног суда у Београду

Тираж:

600 ком

Штампа:

АТЦ, Београд

Београд, 2012.



Неосновано указивање окривљеног да му је повређено право на одбрану

Наводи жалбе да првостепени суд није хтео да прихвати његову одбрану у целости, самовољно скраћујући наводе одбране, нису прихваћени као основани из разлога што је окривљени потписао записник о саслушању окривљеног без примедби, што произилази из садржине поменутог записника, имајући могућност да не потпише исти уколико није његова одбрана интерпретирана у целости, а недоказујући да је на било који начин био приморан да потпише поменути записник, осим што паушално износи да није имао друге могућности осим да потпише записник о саслушању окривљеног.

Како окривљени у жалби није истицао нове чињенице којим би оспоравао утврђено чињенично стање, осим што се притужује на рад првостепеног суда, не указујући на који начин је хтео да оспорава наводе салушаног предметног сведока, предлог жалбе да му се омогући да у поновном поступку изнесе све чињенице и доказе није прихваћен.

Према томе, првостепени судија је правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на исто је правилно применио закон када је окривљеног огласио кривим за наведени прекршај.

ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ

- 117 Прж. бр.17139/12

**аутор сентенце Мирослав Петровић,
судија Вишег прекршајног суда**

Неопходност извођења доказа пре доношење одлуке у смслу члана 216. став 2. у вези члана 41. Закона о прекршајима

Ова битна повреда прекршајног поступка састоји се у томе што је изрека ожалбене пресуде непотпуна, а самим тим и неразумљива, а одлука нема ралоге о одлучним чињеницама. Изрека првостепене пресуде је

неразумљива из разлога што не садржи чињенични опис прекршаја, како је предвиђено одредбом члана 222. став 3. Закона о прекршајима, нити се из образложења пресуде може утврдити радња извршења прекршаја који су окривљенима стављени на терет. У образложењу пресуде нису наведени разлози о одлучним чињеницама на којима се заснива одлука, на основу којих доказа је утврђено да су окривљени испунили услов из члана 41. Закона о прекршајима, да би се према њима обустави прекршајни поступак. Сама изјава окривљених да су испунили своју обавезу у целости, која није поткрепљена релевантним доказима не може представљати основ за обуставу прекршајног поступка на основу члана 216. став 2. у вези члана 41. Закона о прекршајима.

Из напред наведених разлога првостепена пресуда је морала да се укине, а у поновном поступку првостепени суд отклониће пропусте на које је указано, имајући у виду наводе жалбе који нису били предмет оцене и како гласи одредба члана 41. Закона о прекршајима, па ће тек потом моћи да донесе одлуку која ће бити у свему у складу са законом.

На основу предњих навода, а у смислу чл.244. Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
-117 Прж.бр.12172/12_

**Аутор сентенце Мирослав Петровић,
судија Вишег прекршајног суда**

**Битна повреда одредаба прекршајног поступка из чл.234. ст.1.
тач.15. Закона о прекршајима, у вези доношења и објављивања
пресуде сходно члану 211. став 6. Закона о прекршајима**

Првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба прекршајног поступка из чл.234. ст.1. тач.15. ЗОП-а, о чему Виши прекршајни суд пази по службеној дужности, у смислу чл.241. ЗОП-а. Наиме, првостепена одлука не садржи разлоге о одлучним чињеницама, који су морали бити наведени и поред тога што је пресуда усмено објављена

пошто нису испуњени услови из члана 211. Закона о прекршајима, да би се пресуда могла донети и јавно објавити изрека исте.

Одредбом члана 211. став 5. Закона о прекршајима прописано је, “ако судија нађе да претрес на треба одлагати ради допуне поступка или ради припреме одбране окривљеног по измењеном захтеву, закључиће претрес, а може донети пресуду и јавно објавити изреку пресуду уз кратко навођење разлога”, а у ставу 6. истог члана, “када у случају из става 5. овог члана, окривљени, подносилац захтева изјаве да не траже да им се достави писмено израђена пресуда и да се неће жалити, окривљеном ће се уручити, а подносиоцу захтева доставити, само препис изреке пресуде”.

Из садржине цитираних законских одреби произилази да се по окончању претреса може донети и јавно објавити изреку и то на записник о претресу, на који морају бити позвани окривљени и његов бранилац, оштећени, подносилац захтева за покретање поступка и други учесници поступка, сходно члану 207. став 1. Закона о прекршајима, без могућности да се пресуда донесе и објављена изрека унесе у записник о саслушању окривљеног.

Због наведене битне повреде одредаба прекршајног поступка овај Суд није могао да се упушта у оцену основаности осталих навода из жалбе.

Из напред наведених разлога првостепена пресуда је морала да се укине, а у поновном поступку првостепени суд отклониће пропусте на које је указано, урадиће отправак пресуде који ће садржати све елементе из члана 222. Закона о прекршајима, иста ће се доставити странкама у поступку, пружајући им на тај начин могућност да цене разлоге одлуке, као предуслов за подношење жалбе.

На основу предњих навода, у смислу члана 244. Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

- Прж.бр.10689/11

**Аутор сентенце Мирослав Петровић,
судија Вишег прекршајног суда**

Примена одредбе члана 336.став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима

Ценећи наводе жалбе Виши прекршајни суд налази да се истим основано указује на околност да првостепени суд није изрекао казнене поене окривљеном за предметни прекршај, сходно одредби члана 336. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Наиме, с обзиром да је окривљени поступио противни одредби члана 99. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, што је кажњиво одредбом члана 332. став 1. тачка 43. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, законодавац је предвидео да за поступање супротно наведеној одредби кумулативно уз казну изрећи ће се и 3 казнена поена, која су и изречена, а како је предметним радњама окривљеног почињен прекршај из поглавља “Обавезе возача према пешацима” првостепени суд је пропустио да окривљеном изрекне још 2 казнена поена, сходно одредби члана 336. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, стога је број изречених казнених поена, од стране првостепеног суда, увећан за још два и окривљеном су изречени у јединственом збиру од 5 казнених поена.

На основу предњих навода, у смислу члана 243. Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ-
Прж.бр.7869/12**

**Аутор сентенце Мирослав Петровић,
судија Вишег прекршајног суда**

Застарелост покретања и вођења прекршајног поступка за прекршаје обухваћени Законом о о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената

Разлоге првостепеног суда на основу којих је донето решење којим се обустаља прекршајни поступак против окривљених Виши прекршајни суд у свему прихвата.

Наводи жалбе да је првостепено решење незаконито, не могу се

прихватити као основани из разлога што је првостепени суд правилно, сходно одредбама члана 76. Закона о прекршајима обустави прекршајни поступак против окривљеног, имајући у виду да одредбама Законом о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената нису прописани дужи рокови застарелости од општег рока застарелости прекршајног гоњења, а да је време извршења прекршаја 03.02.2009.године.

Одредбом члана 76. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застаревање гоњења.

ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ -Прж.бр.6861/12

**аутор сентенце Мирослав Петровић,
судија Вишег прекршајног суда**

Застарелост покретања и вођења прекршајног поступка за прекршаје обухваћена Законом о фискалним касама

Како је у конкретном случају окривљеној стављено на терет да је починила прекршај из чл.43. ст.2. у вези ст.1 т.6. Закона о фискалним касама, зато што је у поступку контроле утврђено да у свом малопродајном објекту не евидентира сваки појединачни промет добара и услуга физичким лицима преко фискалне касе, а ово евидентирање је од значаја за утврђивање пореза, чл. 17. ст. 10. Закона о фискалним касама, неоспорно је да се ради о прекршају из области јавних прихода и финансија, за који је посебним законом продужен рок застарелости и то одредбама Законом о пореском поступку и пореској администрацији, па указивање да су стекли услови за примену члана 76. Закона о прекршајима, није основано

Одредбом чл. 17. ст. 10. Закона о фискалним касама прописано је, фискални документи из чл. 12, 13, 14. и 15. овог закона, контролна трака, књига дневних извештаја и сервисна књижица представљају веродостојну документацију од значаја за утврђивање пореза, а чл. 12. ст. 1. истог закона, фискални исечак је фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом.

Чланом 18. Закона о фискалним касама прописано је, обвезник који је у складу са овим законом, дужан да евидентира сваки појединачни промет добара на мало, односно промет услуга физичким лицима преко фискалне касе, дужан је да купцу добара, односно кориснику услуге одштампа и изда фискални исечак фискалне касе преко које је евидентиран промет, без обзира да ли купац добара, односно корисник услуга то захтева или не, противном чини прекршај из чл.43. ст.1 т.6. Закона о фискалним касама.

Одредбама Законом о пореском поступку и пореској администрацији прописано је, и то чл. 1. ст.1, овим законом уређују се поступак утврђивања, наплате и контроле јавних прихода на које се овај закон примењује (у даљем тексту: порески поступак), права и обавезе пореских обвезника, регистрација пореских обвезника и пореска кривична дела и прекршаји. У чл.2 ст.1. истог закона наведено је, овај закон примењује се на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез), а у члану 3. ст. 1, ако је другим законом питање из области коју уређује овај закон уређено на друкчији начин, примењују се одредбе овог закона.

Како је рок застарелости прописан Законом о пореском поступку и пореској администрацији за прекршаје из области финансија и јавних прихода, рок застарелост за предметни прекршај мора се рачунати сходно одредби члана 114 б. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, која прописује, прекршајни поступак не може се покренути ако протекне пет година од дана када је прекршај учињен, водећи рачуна и о одредби члана 76. ст.7. Закона о прекршајима, да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ Прж.бр.3652/12

**Аутор сентенце Мирослав Петровић,
судија Вишег прекршајног суда**

Битна повреда одредбе прекршајног поступка из чл.234. ст.1. тач.3. Закона о прекршајима, писмена одбрана потписана само од стране браниоца окривљених

Првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба прекршајног поступка из чл.234. ст.1. тач.3. ЗОП-а, на коју Виши прекршајни суд пази по службеној дужности, у смислу чл.241. ЗОП-а.

Ова битна повреда прекршајног поступка састоји се у томе што окривљени није саслушан у поступку пре доношења одлуке. Наиме, из списка предмета произилази да је окривљени, по позиву да изнесе своју одбрану, приступио 11.10.2010. године и у записник о испитивању окривљеног између осталог је наведено, “окривљеног ће заступати адв. Ристић Жељко, а данас је приступио са адв. Сашом Петровић по заменичком пуномоћју а доставља писмену одбрану на наводе из захтева за покретање прекршајног поступка и немам ништа друго да додам”. Увидом у поднесак који је цењен као писмена одбрана окривљеног констатије се да иста није потписана од стране окривљеног, потписана је само од стране адв. Ристић Жељка.

Одредбом члана 175.став 1. Закона о прекршајима прописано је, окривљени се саслушава по правилу усмено, а у ставу 2. истог члана, окривљени може бити саслушан у одсуству браниоца ако бранилац није присутан иако је обавештен о саслушању или ако за прво саслушање окривљени није обезбедио браниоца, а изјаве окривљеног о разлозима одсуства браниоца уносе се у записник.

Одредбом члана 177. Закона о прекршајима прописано је, ако суд, односно орган управе који води прекршајни поступак нађе да непосредно саслушање није потребно с обзиром на значај прекршаја и податке којим располаже може позвати окривљеног да своју одбрану да писмено и у таквом случају окривљени може своју одбрану дати писмено или се лично јавити да усмено буде саслушан.

Из цитираних законских одредби произилази да сам окривљени мора дати своју одбрану, у присуству браниоца или уз помоћ браниоца али поднесак браниоца насловљен као писмена одбрана, а који није потписан од стране окривљеног не може се прихватити као одбрана окривљеног, из разлога што бранилац не може дати одбрану у име окривљеног, односно изјашњавати се на околности у вези прекршаја који се окривљеном ставља на терет.

**Аутор сентенце Мирослав Петровић,
судија Вишег прекршајног суда**

Извршење обавезе након протекла законског рока али пре него што је започет прекршајни поступак је разлог за преиначење првостепене пресуде и обустављање поступка

Првостепени суд је извео све неопходне доказе, правилно и потпуно утврдио чињенично стање а на основу изјаве окривљеног одговорног лица у правном лицу Стевовић Јасне која је потврдила да је тачно да није у законском року до 31.01.2011. поднета пореска пријава већ је пореска пријава поднета надлежној пореској управи 04.03.2011. а из разлога што је лице које је било задужено за те послове имало озбиљне здравствене проблеме па је пријава поднета након опоравка лица задуженог за подношење пријаве, увида у обавештење о учињеном прекршају Пореске управе Филијале Ниш, записника о извршеној канцеларијској контроли, појединачне пореске пријаве о обрачунатим и плаћеним порезима и доприносима по одбитку на терет примаоца прихода за 2010. годину од 04.03.2011. а што се утврђује из пријемног штампарије Пореске управе регионалног центра Ниш под бројем 431-4921/11. На тако утврђено чињенично стање првостепени суд је утврдио кривицу окривљених и нашао да се у радњи окривљених стичу обележја прекршаја из изреке побијане пресуде, па је за учињени прекршај правно и одговорно лице огласио кривим и осудио на плаћање новчане казне. Међутим, Виши прекршајни суд налази да је на тако утврђено чињенично стање требало донети другачију одлуку па је уважио жалбу окривљених и у смислу члана 243. Закона о прекршајима преиначио првостепену пресуду тако што је обуставио поступак против окривљених, а на основу члана 216 става 2 Закона о прекршајима јер постоје други законом одређени случајеви, а то је чл.182 б Закона о пореском поступку и пореској администрацији јер су окривљени пре предузимања било које радње пореског органа у вези учињене радње или пропуста односно пре отпочињања пореске контроле или подношења захтева за покретање прекршајног поступка самоиницијативно поднели Пореској управи Филијали Ниш појединачну пореску пријаву за 2010 годину као порески обвезници а и према чла-

ну 41 Закона о прекршајима добровољно отклонили противправно стање а због којих је против њих и поднет захтев за покретање прекршајног поступака из чл.179 ст.1 и ст2. тач.3 Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Оцењујући изнете жалбене наводе окривљеног правног лица и одговорног лица у правном лицу, Виши прекршајни суд је нашао да су исти основани а то је чињеница да су окривљени испунили услов за примену одредбе члана 182 б Закона о пореском поступку и пореској администрацији јер је у току поступка утврђено да су испуњени услови за неизрицање казне а то је да су окривљени самоиницијативно поднели пореску пријаву без икаквих опомена надлежног органа као и услове из чл.41 Закона о прекршајима јер су окривљени добровољно после извршења прекршаја, а пре покретања прекршајног поступка отклонили противправно стање изазвано прекршајем. Према стању у списима предмета окривљени су поднели ППП за 2010. год. 04.03.2011. пре обавештења о учињеном прекршају Пореске управе од 23.09.2011.записника о извршеној канцеларијској контроли од 23.09.2011. пре подношења захтева за покретање прекршајног поступка од 23.09.2011. пре доношења решења о покретању прекршајног поступка од 02.12.2011. па је Виши прекршајни суд нашао да је могућа примена чл. 182 б Закона о пореском поступку и пореској администрацији и чл.41 Закона о прекршајима и против окривљених применом чл.216 ст.2 Закона о прекршајима обуставио вођење прекршајног поступка.

Како је прекршајни поступак обустављен, то у смислу чл.131 ст.2 Закона о прекршајима трошкове прекршајног поступка сноси првостепени суд који је водио прекршајни поступак.

Из изнетих разлога, а сходно чл.243 Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци пресуде.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМУ СУДУ, Прж. 14822/2012.

Битна повреда поступка у смислу члана 234 став 1 тачка 7 Закона о прекршајима

Напред наведена битна повреда огледа се у томе што је ослобађајућу одлуку првостепени суд донео погрешном применом чл.218. ст.1. тач.3. Закона о прекршајима наводећи да није доказано да је окривљени учинио прекршај из чл.331. ст.1. тач.80 у вези чл.268. ст.1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима јер да би му се исти ставио на терет морао би да управља таквим средством које би се сматрало возилом по својој конструкцији, уређајима, склоповима и опреми и које би било намењено и оспособљено за кретање по путу јер исто у овој прекршајној ствари није било оспособљено за кретање по путу пошто му је мотор био потпуно неисправан и није се кретало снагом сопственог мотора.

Средство којим је окривљени управљао тако што је седео за воланом док је исто било вучено еластичним ужетом је и по конструкцији и по уређајима и по склоповима и опреми намењено за кретање по путу и по свему је путничко моторно возило. Чињеница да је било технички неисправно, јер је био неисправан мотор, а због чега није могло да се креће самостално снагом сопственог мотора не значи да није возило. Према одредби чл.7.тач.67. Закона о прекршајима учесник у саобраћају је лице које на било који начин учествује у саобраћају, па је и окривљени седећи за воланом неисправног путничког возила, које није било уписано у јединствени регистар возила и које је било вучено од стране другог возила, у смислу ове законске одредбе, био учесник у саобраћају. Окривљени се брани да је возило било потпуно неисправно али са таквим возилом није смео да учествује у саобраћају на начин како је то чинио. Ако је исто возио на поправку морао је сходно одредби чл.269.ст.1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима да прибави таблице за привремено означавање возила уз потврду о њиховом коришћењу у одређене сврхе. Према одредби чл.268. ст.1. истог закона у саобраћају на путу могу да учествују само моторна и прикључна возила за које је издата саобраћајна дозвола, регистарске таблице и регистрациона налепница, што није био случај са предметним возилом. У противном, под околностима супротним наведеним законским одредбама, возило мора да се шлепа, јер исто не може да буде учесник у саобраћају.

На основу напред изложеног, а поводом жалбе подносиоца захтева, овај суд налази да је учињена апсолутна битна повреда због чега је побијану пресуду укинуо како би се у поновном поступку отклонила

утврђена неправилност, изведени докази правилно ценили, по процени поступајућег судије извели нови докази, уколико је то потребно ради утврђивања чињеничног стања, а потом донела нова на закону заснована пресуда.

На основу изложеног одлучено је као у изреци пресуде.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

ПРЕСУЂЕНО У ВИШЕМ ПРЕКРШАЈНОМУ СУДУ Прж. 15821/12.

ПОГОВОР

Месечна збирка пресуда и сенденци је само још један мали корак у презентацији рада и поступања прекршајних судија. Преко пресуда и сенденци Вишег прекршајног суда покушали смо да укажемо на сву сложеност нашег посла али и лепоту наше струке. Трудили смо се да пажљивим одабиром материјала помогнемо и у решавању неких дилема које су сасвим сигурно присутне како у садашњем тренутку тако и раније. Циљ нам је да допринесемо владавини права на читавој државној територији Републике Србије.

Овом публикацијом почев од марта месеца 2012. године, покушали смо да представимо наш часни позив имајући у виду знања и искуства која поседујемо, исказана у десетинама хиљада већ донетих судских одлука .

Судија Мирослав Јањетовић

